

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XLIII. Gregorii Papae I. Ad Fantinvm Defensorem. De Cosma Syro
multis debitis obligato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

lectione monstrauiero cum qua vultis disputatione, recedite. Hortor vos tamen, vt dum vitæ spatium superest, ab eiusdem beati Petri ecclesia, cui clauis cælestis regni commissæ sunt, & ligandi ac soluendi potestas attributa, vestra anima non inueniatur diuisa, ne si hic beneficium eius despicitur, illic vitæ aditum claudat. Hi autem qui dubitationis vestræ participes sunt, si ad me venire voluerint, nullam in me quasi ex potestate prodeuntem violentiam pertimescant. Nam nos licet in omnibus causis, in his tamen præcipue quæ Dei sunt, ratione magis stringere homines quam potestate festinamus.

EPISTOLA XLII.

GREGORII PAPÆ I.

AD MAXIMIANVM EPISCOPVM SYRACVSANVM.

De clericis Bacandæ per Siciliam dispersis.

Gregorius Maximiano episcopo Syracusano.

Episc. For-
nienfis lib.
1. epist. 4. 8.
libro 12. ep.
18.

INDICAVIT nobis Bacanda frater & coepiscopus noster, quosdam de clero suo in Sicilia partibus ad sacros ordines peruenisse. Qui quoniam neque presbyterum, neque diaconos se habere commemorat, eos ad se petiit debere transmitti. Proinde fraternitas tua vbi cumque illos, latore præsentium indicante, repererit, huc eos sine dilatione transmittat, quatenus & illi ad ecclesiam in qua olim militauerunt reuocentur, & antedictus episcopus optatum de eis possit habere solatium.

EPISTOLA XLIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD FANTINVM DEFENSOREM.

De Cosma Syro multis debitis obligato.

Gregorius Fantino defensori.

Ioan. diac.
lib. 2. cap.
55.

LATOR præsentium Cosmas Syrus in negotio quod agebat debitum se contraxisse perhibuit, quod & multis aliis & lacrymis eius attestantibus verum esse credidimus. Et quia centum quinquaginta solidos debebat, volui vt creditores illius cum eo aliquid paciscerentur: quoniam & lex habet, vt homo liber pro debito nullatenus teneatur,

tur, si res defuerint, quæ possint eidem debito addici. Creditores ergo suos, vt asserit, ad octoginta solidos consentire possibile est. Sed quia multum est vt a nihil habente homine octoginta solidos petant, sexaginta solidos per notarium tuum tibi transmisiimus, vt cum eisdem creditoribus subtiliter loquaris, rationem reddas, quia filium eius quem tenere dicuntur, secundum leges tenere non possunt. Et si potest fieri, ad aliquid minus quam nos dedimus condescendant. Et quidquid de eisdem sexaginta solidis remanserit, ipsi trade, vt cum filio suo exinde viuere valeat. Si autem nihil remanet, vel ad eandem summam debitum eius incidere stude, vt possit sibi libere postmodum laborare. Hoc tamen solerter age, vt acceptis solidis ei plenariam munitionem scripto faciant.

EPISTOLA XLIV.

GREGORII PAPÆ I.

AD RVSTICIANAM PATRICIAM.

Reprehendit eam a monte Sina prope rediisse.

Gregorius Rusticianæ patriciæ.

EXCELLENTIÆ vestræ scripta suscipiens, libenter agnovi qualiter ad montem Sina perrexerit. Sed, mihi credite, ego quoque voluisssem vobiscum ire, sed vobiscum minime redire. Quamuis mihi valde difficile sit credere, quia ad loca sancta fuistis, patres multos vidistis. Nam credo si vidissetis, tam celeriter ad Constantinopolitanam urbem redire minime poteratis. At postquam talis ciuitatis amor de corde vestro nullo modo recessit, suspicor quia excellentia vestra sancta quæ corporaliter vidit, ex corde minime attendit. Sed omnipotens Deus mentem vestram gratia suæ pietatis illustret, donet vobis sapere, & temporalia omnia quam sint fugitiua pensare; quia dum hæc loquimur, & tempus currit, & iudex superuenit, & mundum quem sponte volumus, ecce iam prope est, vt relinquamus inuiti. Domnum Apionem & domnam Eusebiam eorumque filias mea peto vice saluari. Domnam vero illam nutricem meam, quam mihi per literas commendatis, omnino diligo, & grauari in nullo volo. Sed tantis angustiis premimur, vt ab angariis atque oneribus hoc iam tempore nec nosmetipsos excusemus.

Concil. Tom. 13.

Ccc